Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8142
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

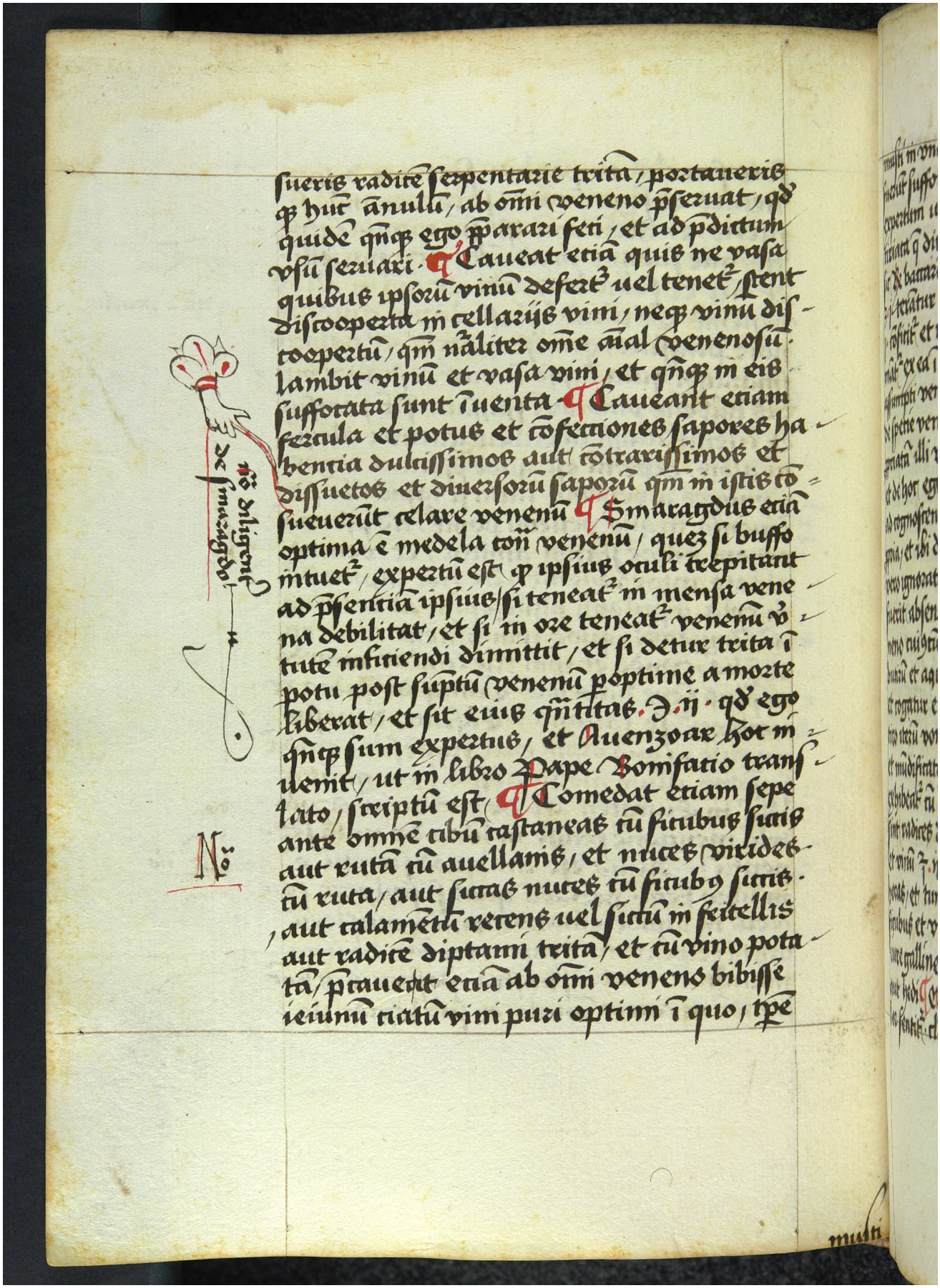

fueris radice serpentarie trita, portaueris
p hur anulu, ab omi veneno pseruat, qd
quide qnqp ego paraui feci, et ad pdictum
vsu seruari. ¶ Caueat etia quis ne vasa
quibus ipsoru viniu deferat uel tenet, stent
discooperta in cellariis vini, neqp vinu dis-
cooperti, qm naliter ome aial venenosu
lambit vinu et vasa vini, et qnqp in eis
suffocata sunt inuenta. ¶ Caueant etiam
serpula et potus et cofectiones sapores ha
bentia dulcissimos aut cotrarissimos et
dissuetos et diuersoru saporu qm in istis co
sueuerut celare venenu. ¶ Smaragdus etia
optima e medela ton venenu, quez si buffo
intuet, expertu est p ipsius oculi trepitant
ad psentia ipsius, si teneat in mensa vene
na debilitat, et si in ore teneat venenu v
tute infriendi dimittit, et si detur trita i
potu post suptu venenu poptime a morte
liberat, et sit eius qntitas. ℈. ij. qd ego
qnqp sum expertus, et Auenzoar hoc in
uenit, ut in libro Pape Bonifatio trans
lato, scriptu est. ¶ Comedat etiam sepe
ante omme cibu castaneas cu ficubus sicis
aut ruta cu auellanis, et nuces virides
cu ruta, aut sicas nuces cu ficubo sicis
, aut calamentu retens uel sicu in scutellis
aut radice diptami trita, et cu vino pota
ta, prauenit etia ab oni veneno bibisse
ieiunu ciatu vini puri optimi i quo, tpe

De smaragdo in venenis

Nota